

Verslag Mark De Permentier

Wij zijn net terug van het Internationale Tornooi van Sala Baganza (Parma) Italië. De prestaties van uw spelers en speelsters zal u ongetwijfeld in geuren en kleuren verteld krijgen van de talrijke supporters en coaches die zijn meegereisd.

De meisjes hadden een moeilijkere start, maar zijn wel in het tornooi gegroeid. Spijtig genoeg was ik ook coach van de pupillen jongens (bij ons is dat miniemen), zodoende heb ik amper één wedstrijd van de meiden kunnen zien. Maar ik neem aan dat Patty Lijbers hier u verder over kan inlichten. Een dikke proficiat aan de meiden voor hun prestatie maar in het bijzonder ook de coaches (Patty, Larita en Sandra) !

De jongens daarentegen hebben een dijk van een tornooi gespeeld. Sven Sauer (homerun) en Darryl Jamoena (een pak K's gegoid) hebben alle wedstrijden meegespeeld en waren een meerwaarde voor ons team, maar ook Bart Westhuis en Darryl Harte hebben hun steentje bijgedragen. Uiteindelijk zijn we 4 de geworden. In de kruisfinale hebben we tegen de kampioen van Italië San Martino Junior drie innings lang voorgestaan met een 2 – 0 voorsprong, doch in de vierde inning sloegen ze 6 punten binnen. Wegen organisatorische redenen werd de wedstrijd in de vijfde inning afgeblazen, doch nog 10 minuten speeltijd...normaal nog een inning aanvatten, maar kijk ...hier hield het voor ons dan op. Wij waren zo kort bij de finale... de ontgoocheling was enorm.

We hebben gewonnen van Crocetta Kids, Senago Milaan, Collecchio, Polen doch verloren van Sala Baganza en San Martino Junior. Al bij al ben ik trots op de manier waarop wij dit tornooi samen beleefd hebben. De belgische en nederlandse jongens/meisjes hebben samen een hecht team gevormd. Dat was zeer leuk en ongelooflijk mooi!

Hier en daar waren er wel negatieve "organisatorische" minpuntjes, waarvoor mijn excuus, maar ik hoop dat deze in het niets verdwijnen met onze geleverde prestaties !

Ik sta erop U en uw club Schiedam, spelers, speelsters, supporters, ouders te danken voor deze BE-NE samenwerking.

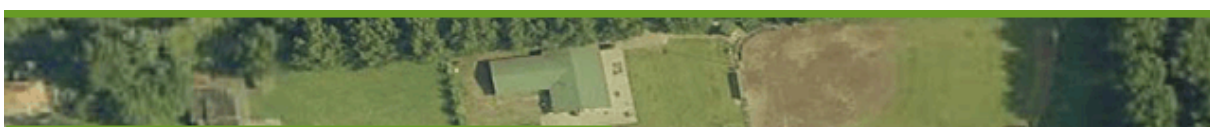
Off the record vertel ik u dat we een pak uitnodigingen voor volgend jaar hebben gekregen, wordt vervolgd...

Foto's en verdere stats kan je weldra aantreffen op nuke.salabaganzabc.com.

Irene Korpel heeft een individuele prijs gewonnen... sympathiekste/mooiste meisje van het tournoi... prachtig toch ?

Met de beste groeten van mark

Mark De Permentier
Deurne Spartans

Verslag Patty Lijbers

Vol goeie moed gingen wij maandag 3 augustus om 1 minuut voor 12 's nachts vanuit Antwerpen rijden. De heenreis was behoorlijk vermoeiend, de spanning was erg groot en er werd erg weinig geslapen. Bij aankomst op het Campo te Sala Baganza troffen wij een tentenkamp aan. Tenten met 8 slaapplaatsen, veldbeldjes; alles was geregeld. Gelukkig voor ons waren wij niet de eerste, de teams van HCAW waren ons net voor. Deze mannen wisten niet of we nu Nederlands of Belgisch waren, dit heeft in het hele toernooi voor verwarring gezorgd (erg grappig). De dag daarna was wennen, aan elkaar en aan het weer.

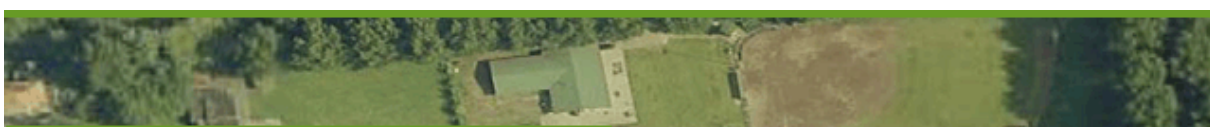
Het potje waar we allemaal heel hard voor gewerkt hebben was gevuld met een goeie 300 Euro, dat betekent dat alle 12 Schiedammers speelsters en spelers per persoon een goeie 25 Euro zakgeld extra hadden. Na het verdelen van dit geld en een frisse duik in het zwembad konden wij ons gaan opmaken voor de openingsceremonie. Heel mooi als je ziet dat alle teams al zingend door het dorp lopen, supporters en toeschouwers klappend aan de zijkant, richting stadhuis. Het toernooi werd hier officieel geopend door de burgemeester en de voorzitter van de bond van Italië. Een dansje, een wandelende mascotte, muziek, volksliederen, vlaggen van de deelnemende landen, toespraken en vuurwerk; het kon niet op. Het bleek het begin van een heel mooi en indrukwekkend iets te zijn. Zaterdagavond een echte Italiaanse plensbui; de slaaptenten stonden net niet onder water, maar ook dit kon de pret niet drukken. Nog een leuke gewoonte: t-shirts (allemaal ter beschikking gesteld door Deurne Spartans) ruilen met iedereen die maar wil. Ineens liepen er Italiaanse jongens met shirts van de Dreamgirls en Poolse mannen met shirts van de Deurne Spartans; beetje verwarrend maar wel erg leuk.

De sluitingsceremonie was gigantisch! Weer de burgemeester, de voorzitter en nog meer bobo's waren van de partij. Om de beurt werden de namen van de teams afgeroepen en mocht je op het podium komen om vervolgens van de vele honderden mensen die er waren al zwaaiend afscheid te nemen. De pupillen jongens (miniemen) behaalden de 4^e plaats; de softbal pupillen meiden zijn 6^e geworden. Beide teams mochten een mooie beker meenemen, deze zijn te bewonderen in de kantine van Deurne Spartans! Irene Korpel is uitgeroepen tot meest sportiefste softbalster, deze beker is bij haar thuis te bewonderen.

Als afsluiting van het toernooi was er op het terrein een gigantisch vuurwerk spektakel en hierna weer in de bus voor de terugreis waarvan de meeste mensen maar heel weinig van meegekregen hebben.

Wij willen de Deurne Spartans en dan speciaal de familie De Permentier hartelijk danken, als zij dit niet hadden georganiseerd / geregeld hadden wij deze ervaring moeten missen. Woorden schieten tekort, zoals zij al hadden gezegd: dit is iets wat wij nooit meer zullen vergeten! We zijn iedereen die ervoor gezorgd heeft dat wij dit mee hebben mogen maken heel dankbaar.

Meer info en binnenkort ook foto's:
<http://nuke.salabaganzabc.com>

Verslag Yolanda Jamoena

Aanwezig 32 teams, 500 kinderen.

Op uitnodiging van de honkbalclub Deurne Spartans uit België speelden 4 honkbalpupillen uit Schiedam mee: Bart Westhuis, Svenn Sauer, Darryl Harte en Darryl Jamoena. Zij, spelers van Deurne Spartans zelf, Mortons en Pirates moesten het opnemen tegen 11 andere teams uit oa. Polen, Duitsland, Nederland(HCAW) en diverse teams uit Italië zelf. 12 Teams verdeelt in twee poules. Deurne Spartans ingedeeld bij Polen en 4 Italiaanse teams.

Maandag 3 augustus, dinsdag 4 augustus

Na verzameld te hebben bij het veld van de Deurne Spartans vertrok de bus om een uur of 12(s'nachts). Na een lange busreis arriveerden wij aan het eind van de middag op dinsdag 4 augustus in Sala Baganza, voor een week de thuisbasis.

De tenten stonden al klaar dus de jongens en meiden konden zich een plekje in de tent toe eigenen. Uiteraard de Schiedamse maatjes bij elkaar met in hun midden Noa, het enige meisje in het honkbalteam. Deze dame speelde liever honkbal dan softbal en naarmate de week vorderde begreep iedereen ook wel waarom, wat een pit en spelinzicht had deze dame.

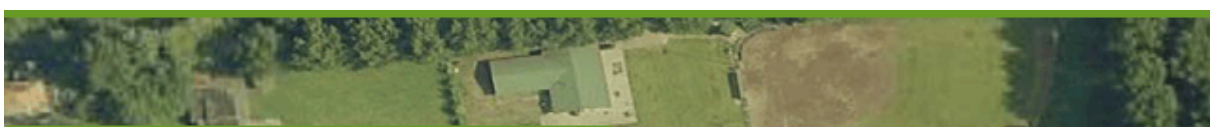
Men was nog volop bezig om het terrein in orde te maken dus voor eten moesten de coaches nog even zelf zorgen, en drie maal raden wat er gegeten werd.....juist pizza! Maar dat gebeurde na eerst een verfrissende duik in het zwembad genomen te hebben. Intussen waren de niet kamperende ouders naar hun hotel vertrokken en de kinderen waren opzichzelf en de coaches aangewezen.

Woensdag 5 augustus

Nog even een rustige dag voor de spelers, na het gezamenlijke ontbijt en het uitdelen van de zwemkaart, waar de kids de gehele week gebruik van konden maken en dat was niet verkeerd bij gemiddeld 30 graden, s'middags Parma stad in geweest waar een grote markt was, gezien de temp.niet zoveel winkels bekeken maar snel een goed met airco uitgerustte lunchroom opgezocht en onder het genot van frisdrank, cappuchino en broodjes parmaham gewacht tot de bus weer "huiswaarts" keerde.

Intussen was het kampeerterrein flink vol aan het worden want alle teams waren gearriveerd dus het was een gezellige drukte en maakte men zich gereed voor de parade.

Die vertok rond 21.00 uur, alle teams in tenue van klein tot groot en met bord waarop stond waar zij vandaan kwamen en hoe het team heette en sommige teams met de clubvlag een geweldig gezicht, vooral ook omdat het wel leek of dat het hele dorp was uitgelopen, onderweg stonden de inwoners aan de kant en werd er voor de spelers geapplaudiseerd, zelf de omaatjes zaten voor de deur, het leek wel de olympische spelen. Bij het stadhuis aangekomen werden de teams opgesteld en kregen zij diverse toespraken van o.a. de burgemeester en na het spelen van alle volksliederen, jaja de Schiedammers hadden nog snel even het Belgische volkslied op papier gehad zodat ook zij het mee konden zingen, werd de 25ste editie van het toernooi van Sala Baganza geopend met vuurwerk. Terug naar de tenten om goed uitgerust aan de wedstrijden te kunnen beginnen.

Donderdag 6 augustus

Twee wedstrijden voor de boeg. De eerste om 9.00 uur in Collecchio tegen Collecchio. Er werd anderhalf uur gespeeld, en als er in een inning door een team 6 punten werden gemaakt dan werd er met een nieuwe inning begonnen. Wat helemaal nieuw was voor de kids was dat er met een soort van stuiterbal werd gespeeld, fielden was wat lastig want zodra de bal de grond raakte stuiterde die nog een aardig eindje omhoog maar gelukkig bleek dat geen groot probleem te zijn want dit mixteam speelde toch wel wat sterretjes van de hemel en maakte het voor de ouders bijzonder spannend, iets wat het hele toernooi door zou gaan. Menig ouder, en de coaches zijn een aantal jaren ouder geworden in deze week. Na achter gestaan te hebben wisten de kids de wedstrijd in winst om te zetten en gingen vol enthousiame retour tentenkamp om zich op te maken voor de middagwedstrijd tegen de thuisploeg Sala Baganza. Na afkoeling in het zwembad mochten de jongens, en meisje, om half 4 weer aantreden. Tot verbazing van het toegestroomde publiek kwamen de kids voor te staan, en dat duurde ook nog eens tot de laatste inning, waarschijnlijk werd de spanning te groot en werd deze wedstrijd verloren maarrrrrrrrrrr geen man overboord, morgen nieuwe kansen. Intussen komen de Sala Baganza inwoners 's-avonds in grote getale het terrein op om een gezellig hapje mee te eten, gemiddelde wachttijd 1 uur!. Gelukkig hebben de spelers een eigen rij.

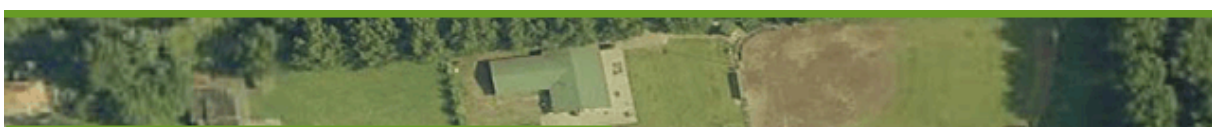
Vrijdag 7 augustus

Wederom een ochtend en middagprogramma en ook de ochtend in Collecchio, temperatuur nog iets hoger dan de dag ervoor maar daar zaten de jongens, en meisje, niet mee, vol frisse en goede moed werd met de wedstrijd gestart. Het was een herhaling van de vorige dag, eerst achter komen te staan en dan vol voor de winst gaan, de coaches Mark en Mike kregen figuurlijk spontaan grijze haren en dat terwijl er 's-middags nog een wedstrijd tegen de Polen gespeeld moest worden.

Als mijn geheugen mij niet in de steek laat kwamen de Deurne Spartaans ook deze wedstrijd achter te staan wat nog meer grijze haren voor de coaches betekende en een aantal leeftijdsjaren voor de ouders, maar werd ook hier gewonnen. Met zaterdag nog een wedstrijd te gaan was de spanning wel gestegen want spelers en coaches hadden nauwlettend de uitslagen van de andere teams in de gaten gehouden en bij winst op zaterdag zouden de Deurne Spartans de kruisfinales spelen dus alsof het om een EK ging, de spelers kregen dringende instructies, mochten zich niet te moe maken en moesten op tijd naar bed(strecher).

Zaterdag 8 augustus

Spannende dag. Op het heetst van de dag, 14.00 uur, moesten de jongens, en meisje, er vol tegenaan. Om te ontspannen, en voor afkoeling toch nog even een baantje in het zwembad getrokken om vervolgens voor twee trotse maar nerveuze coaches te verschijnen en om aan de warming up te beginnen. Gelukkig werd deze wedstrijd "thuis" gespeeld zodat de kids niet hoefden te reizen. Nadat al het publiek, het werden er iedere dag maar meer en meer o.a. ook door de meidenouders en de meisjes zelf en ik durf zelfs te zeggen door de spanning van de wedstrijden en de gezelligheid onder het publiek, er was zelfs een eigen lied die ik helaas niet kan beschrijven want het was woordloos. Zoals bij alle wedstrijden was ook dit een puntje van de stoel wedstrijd tegen de Crocetta Kids maar de jongens, en meisje, hadden zin in de kruisfinales en hebben deze wedstrijd dan ook ruim gewonnen. Wederom het zwembad opgezocht en op tijd naar bed voor de strijd om de 1ste, 2de, 3de of 4de plaats.

Deurne Spartans waren tweede in hun poule geworden en moesten het opnemen tegen de nummer een van de andere poule San Martino Jr. de winnaars van 2008.

Intussen was de wachttijd voor het eten opgelopen tot ongeveer twee uur.

Zondag 9 augustus

Wederom een spannende dag, twee wedstrijden voor de boeg en de terugreis. 's-Ochtends de eerste wedstrijd tegen San Martino Jr. Tot verbazing van velen kwamen de Deurne Spartans voor te staan en hebben dat ook heel lang vast kunnen houden maar achterstaan en winnen is toch anders als voor staan en dat vasthouden. Na wat veldfoutjes, en dit is geen smoes, met die stuiterballen kwam San Martino na 1 uur en 15 minuten als winnaar uit de bus, stand 6-2 voor San Martino Jr, iedereen hoogst verbaast want er moest nog een kwartier gespeeld worden maar zoals bij iedere sport de scheids beslist ondanks protesten van de coaches en het publiek, waaronder zelfs het Poolse team en aanhang was San Martino Jr de winnaar. Deurne Spartans zou 's-middags half vier gaan spelen om de derde of vierde plaats.

De tegenstander was een bekende van de jongens, en meisje, nl. Sala Baganza de thuisploeg, de nummer een van onze poule, en van de ene verloren wedstrijd.

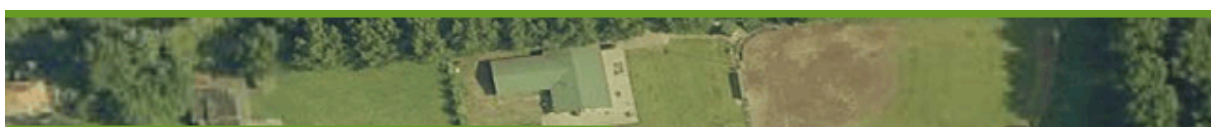
Maak je borst maar nat, maar vol goede moed aan de wedstrijd begonnen. Ondanks goed spel van de Deurne Spartans kwamen zij wederom achter en moesten zij in Sala Baganza hun meerde erkennen, maarrrrrrrrrr vierde worden op een toernooi met twaalf teams is toch geen verkeerd resultaat zeker niet als het team bestaat uit jongens, en een meisje, van 4 verschillende clubs en die pas vanaf dinsdag zijn gaan samenspelen. Ik denk dat niemand van te voren dit resultaat had kunnen bedenken. Plezier staat voorop en dat hebben alle kinderen zeker gehad en dan is dit resultaat mooi meegenomen. Lucas, Tuur, Jordi, Noa, Victor, Bjorn, Yanni, Arno, Darryl H., Bart, Svenn en Darryl.J. hebben ons, ouders, en ik denk ook anderen laten genieten en laten zien dat je elkaar niet hoeft te kennen om een leuke pot honkbal te spelen, als je plezier hebt in het spel komt de rest vanzelf en dat hebben deze jongens, en meisje, laten zien, geen actie gingen zij uit de weg, er werd geprobeerd te stelen, een dubbelspel te spelen, enfin zij speelden honkbal.

Coach Mike kon eindelijk weer lachen en coach Mark zijn sokken weer dragen zoals het moet.

Na de finale, gewonnen door San Martino Jr, werden er shirtjes uitgewisseld, de jongens, en meisje, hadden totaal 5 shirts om te ruilen en dat werd dan ook gedaan en werd het terrein opgemaakt voor de afsluiting, weer alle teams in tenue verzamelen en op het veld van het terrein werden de prijzen uitgereikt, ieder team moest op het podium komen en als afsluiting een gigantisch vuurwerk. Rond de klok van 12.00 uur (wederom 's-nachts) konden wij weer huiswaarts keren om vervolgens op maandag 10 augustus aan het eind van de middag bij het veld van de Deurne Spartans aan te komen.

Al met al een geweldige week gehad dankzij de kinderen en de coaches dus bij deze namens alle ouders THANKS!

Yolanda

Verslag Yvonne Korpel

Op uitnodiging van Deurne Spartans uit België zijn 7 meisjes van onze softbalpupillen en onze Belgische aanwinst Stine meegegaan om een toernooi in Italië te spelen. Er was ook een Belgisch honkbalteam waarbij Sven, Darryl J. en Darryl H. en Bart aan mee hebben gespeeld.

Op **maandag 3 augustus 2009** om 00.00 uur vertrokken de dames met hun supporters vanuit Antwerpen naar Italië (Parma – Sala Baganza).

Na een busreis van ca. 16 uur, via Luxemburg, Frankrijk, Zwitserland kwamen wij op dinsdag 4 augustus 2009 uiteindelijk op het complex aan van Sala Baganza, waar de tenten waren opgezet waarin Tammy, Stine, Anna, Renske, Femke, Robin en Irene moesten slapen. De meiden kregen een tenue uitgereikt (rood shirt, witte broek, witte kousen en een witte klep).

Op **woensdag 5 augustus 2009** zijn wij met zijn allen naar Parma gegaan om te winkelen.

's Avonds was er een Parade door Sala Baganza, waar alle 36 teams in meeliepen. De meisjes hadden veel lol met zingen en dansen in de optocht waarbij zij al een hecht team aan het vormen waren. Natuurlijk deden de drie coaches, Larita, Sandra en Patty hierook aan mee.

Bij de opening van het toernooi hebben zij het Belgisch volkslied gezongen.

Op **donderdag 6 augustus 2009** begon dan eindelijk het toernooi. De meisjes speelden hun wedstrijden op Cipressi, ca. 2 km. vanaf Sala Baganza. De meiden werden de eerste keer gebracht met auto's. De supporters (Jack, Rianne, Sanne en Yvonne) gingen dit stukje wel even lopen (interesse; vraag naar onze ervaring).

De wedstrijd tegen Sala Baganza Italië begon om 15.30 uur. Het was heel erg warm. Het was voor de meiden dan ook een moeilijke start. De wedstrijd werd met een behoorlijk verschil verloren. Ze hadden het wel heel erg leuk gehad.

Hierna gingen zij lekker zwemmen. Dit was een aangename verkoeling.

Op **vrijdag 7 augustus 2009** moesten ze vroeg uit de veren. De tweede wedstrijd tegen Collecchio Italië begon al om 08.00 uur.

Dus vroeg op om te eten. Om ca. 7.15 uur met de bus en toen de warming-up. Deze begon met een stukje lopen naar het veld, met als laatste een hele steile weg omdat de bus hier niet kon komen.

Ook deze wedstrijd werd met behoorlijke cijfers verloren.

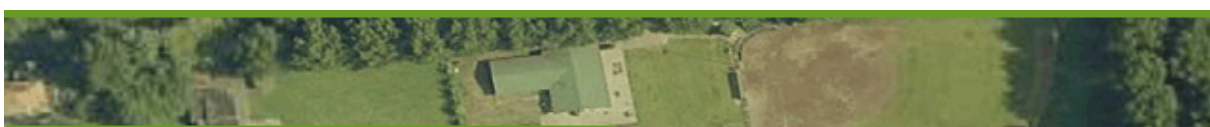
De avondwedstrijd om 18.00 uur tegen Parma2001 Italië bleek ook nog iets te hoog gegrepen.

Op **zaterdag 8 augustus 2009** moesten zij weer heel vroeg opstaan om weer om 08.00 uur te spelen. Nu tegen San Martino JR Italië.

Langzaam gingen de meiden beter spelen, hoe vermoeid ze inmiddels ook waren. Toch werd ook deze wedstrijd verloren.

Om 14.00 uur speelden we de tweede wedstrijd van de dag om 14.00 uur tegen Valmarecchia Italië. Deze wedstrijd was heel erg spannend, de twee partijen hielden elkaar in evenwicht. In de laatste inning stonden de meiden achter met 12 – 6.

Met drie honken vol, sloeg Irene een honkslag waardoor de 2 punten binnen werden gehaald voor het gelijke spel 12 – 12.

In de late middag werden wij verrast door een verschrikkelijke onweersbui een groot deel van het terrein stond in een mum van tijd geheel onder water. Veel van onze meiden zaten in de tent. Gelukkig bleef deze goed droog (een kleine lekkage).

Op **zondag 9 augustus 2009** stond de wedstrijd om de 5^e en 6^e plaats gepland om 09.00 uur, wel weer heel vroeg.

De wedstrijd was weer tegen Valmarecchia Italië. De meiden hadden heel veel zin in deze wedstrijd en ook de coaches hadden goede hoop om toch nog een wedstrijd te kunnen winnen. De meiden zouden dit na alle inspanningen en enthousiasme hebben verdiend. Helaas ging deze wedstrijd toch ook verloren, wat toch een heleboel emoties los maakte bij speelsters en begeleiding.

De meiden hadden het zo verdiend om toch een wedstrijd te winnen.

Na deze wedstrijd gingen wij met alle softbalsters en supporters het jongensteam Spartans aanmoedigen, met onze Schiedamse jongens en inmiddels Belgische vrienden. Ze moesten winnen om in de finale te komen. Helaas ging deze wedstrijd verloren, waardoor ze moesten spelen om de 3^e en 4^e plaats. De jongens zijn uiteindelijk vierde geworden. Wat vooraf van het toernooi niet was verwacht.

Na de laatste maaltijd, waar wel heel lang voor in de rij werd gestaan, was er een sluitingsceremonie. Alle teams werden verzameld voor een podium waar de prijsuitreiking werd gehouden. Ieder team werd op het podium geroepen om de prijs op te halen en waar een groepsfoto werd gemaakt. Er werden ook individuele prijzen uitgereikt. Tot ieders verbazing werd Irene uitgeroepen tot sportiefste speelster op het toernooi. Zij kreeg hiervoor een mooie beker.

Tot slot werd er vuurwerk afgestoken. Het vuurwerk was heel erg mooi.

Omstreeks 24.00 uur zaten wij in de bus terug naar huis. Na weer een lange reis waren wij omstreeks 14.30 uur in Antwerpen. Na nog wat gedronken te hebben zijn wij weer naar Nederland vertrokken.

Wist U dat...

- Jack de materiaaltas met 13 knuppels de steile heuvel op moest dragen, waar maar 2 knuppels van gebruikt werden
- Patty het moeilijk vond om de meiden bijna alles te zien verliezen
- Onno zijn Kappa shirt is kwijt geraakt
- Sanne is gestoken door een wesp
- Michella spijt had dat zij voor het hotel had gekozen en niet voor de tent
- Irma bang is voor harde knallen
- Jolanda een moeder is voor iedereen
- Paula haar vakantie heeft onderbroken om Sven in Italië te laten honkballen
- Shiva en Mike twee uitstapjes gemaakt hebben
- Yvonne de heenreis niet heeft geslapen
- Marieke, Leen en Sara, Barbara, Rene en Lars, Rianne op de camping stonden

Ik denk dat ik spreek namens alle supporters;

IK HAD DIT NOOIT WILLEN MISSEN.

Yvonne

